

at skaffe Statskassen større Indtægter, men af ganske andre Grunde, med ganske andre Formaal for Øje, at disse Forslag kom frem. I disse Regeringsforslag er der ikke Spor af noget, der ligner progressiv Beskatning, naar man ikke dertil vil regne, at disse Regeringsforslag, der fremkom i Løbet af 1897 og de tre følgende Aar, tillige indeholdt Forslag om en Tillægsskat paa Formuen. Der er jo en væsentlig Forskel paa de to Ting, om man beskatter paa forskellig Maade Indtægter hidrørende fra forskellige Kilder, tilvejebragte paa forskellig Maade, eller om man paalægger samme Slags Indtægter en stigende Skat. Ved Behandlingen af disse Lovforslag i de paafølgende tre Aar sluttede Landstinget sig i alt væsentligt til Regeringens Forslag om Indkomstskatten, hvorimod det ikke sluttede sig til Forslaget om Tillægsskat paa Formuen. Den blev i Landstinget to Gange efter hinanden forandret til en Kapitalskat. Forskellen herpaa er jo den, at medens den almindelige Formueskat rammer al Formue, rammer Kapitalskatten kun den bevægelige Kapital. I det andet Ting fremkom, hver Gang disse Forslag vare til Behandling, Forslag om en progressiv Skat. De fremkom fra socialistisk Side, i alt Fald betegnes de i Forhandlingerne i selve Folketinget som fremkomne fra den Side. Jeg har ikke fulgt Forhandlingerne, men de bleve hver Gang afviste med et aldeles overvældende Flertal. Altsaa heller ikke i Folketinget har den progressive Indkomstskat været vedtaget, førend Forslag fremkom efter den parlamentariske Kommission. Før jeg gaar videre, vil jeg dog gøre udtrykkelig opmærksom paa den Misforstaaelse, der ret jævnlig høres, at havde vi end ikke haft progressiv Indkomstskat til Staten, havde vi kendt den rundt om i Kommunerne; det er en fuldstændig Misforstaaelse. Vi have kun for en Kommune her i Landet en lovbestemt Indkomstskat, nemlig for Kjøbenhavn, og der er ikke i den Spor af Tendens i Retning af at være progressiv, den er endogsaa kun meget svagt degressiv. For alle Landets øvrige Kommuner eksisterer der ikke nogen Lovbestemmelse om Indkomstskat, der er kun Tale om det rent vilkaarlige Paalæg efter Formue og Lejlighed, som det kaldes — ikke andet, der eksisterer ikke een Lovbestemmelse om Indkomstskat. Jeg har altsaa Ret, naar jeg før gjorde gældende, at Lovbestemmelser om progressive Indkomstskatter kendes ikke i danske Love. Det, der er kommet

frem paa Basis af Bestemmelserne om Formue- og Lejlighedsbeskatningen; er jo vedtægtsmæssige Bestemmelser for de enkelte Kommuner, naturligvis udgaaende fra, at man har følt sig alt for besværet ved den rene Vilkaarlighed i Paaligningen. Man har da for Købstædernes Vedkommende i Overensstemmelse med Loven om Købstadkommunernes Styrelse mange Steder, og maaske nu alle Steder, i Vedtægterne indført nærmere Bestemmelser om Paaligningen af Formue- og Lejligheds-skatten. Det er det hele. — Jeg tror altsaa at have paavist, at vi indtil nu hverken i vore Love eller Regeringsforslag have kendt til dette ny Princip: Progressiv Indkomstskat, førend det nu er fremkommet fra den nuværende Regerings Side; og at dette Ting endnu aldrig nogen Sinde har vedtaget en Bestemmelse, gaaende ud paa progressiv Skat, det tror jeg ikke kan benægtes.

Efter at Forsøgene paa Grundlag af Forslagene af 1897 at gennemføre bl. a. Forslaget om Indkomstskat vare mislykkede, fremkom der fra Regeringens Side i 1899 eller 1900 et Forslag med kombinerede Bestemmelser om Bortfalden af de gamle Skatter og Paalæg af en ny Formue- og Indkomstskat. Den hvilede imidlertid ikke paa Grundlag af Progressivitet, men af hvad man nu kalder Kildebeskatning efter engelsk Mønster. Dette Forslag mødte saa lidt Modstand her i Tinget, at det blev vedtaget Gang efter Gang, sidste Gang i Marts 1901 med et Flertal af $\frac{2}{3}$ af Stemmerne. Det var, som sagt, langt fra, at det gik i Retning af den nu krævede Progressivitet. Nu maa man ikke misforstaa mig, som om jeg i mindste Maade vilde bebrejde den nuværende Regering, at den er fremkommen med et Forslag om progressiv Indkomstskat, jeg vil endogsaa gaa videre og sige, at efter mit Begreb kunde den nuværende Regering slet ikke gøre andet, den var nødt dertil, den havde intet Valg. Og hvorfor? Fordi den progressive Indkomstskat hørte med til den parlamentariske Kommissions Fordringer, og det var paa Basis heraf, at der mellem alt, hvad der ikke var Højre, og paa Forhaand med Tilslutning fra en Del af Højre her i Tinget dannedes den Koalition, hvorved det saakaldte Systemskifte bevirkedes. Det er altsaa en given Ting, at den Regering, der fremkom med Forslag paa Grundlag deraf, maatte — den kunde efter min Mening slet ikke gøre andet — bringe Forslag frem om progressiv Indkomstskat. Jeg tager altsaa paa